

demneres eller frigives. De neutrale Magters Interesser vilde derved bedre varetages, og for de neutrale Nationer i Krigstid i det hele derved være vundet store Fremskridt. Det er særlig England, der, som det navnlig blev fremhævet i den tyffe Rigsdag, menes at ville modsætte sig dette Fremskridt paa Grund af den store Magt, England har til at knuse enhver fjendtlig Magts Handel og til at sikre sin egen. Ingen anden Magt end England har en saadan Krigsstyrke paa Havet til at befærme deres egen Handel og ødelægge en Modstanders. Dertil maa dog bemærkes, at saaledes som Begivenhederne formede sig under den nordamerikanske Borgerkrig og ville efter al Rimelighed komme til at gøre i en fremtidig Krig, er det indlysende, at hvis man kunde tænke sig Muligheden af, at en lille Magt som f. Eks. Danmark kunde komme i Krig med en Magt som England, vilde England fuldstændig tilintetgøre al dansk Handel paa Søen, blokere alle vore Ryster og Havne, men lige saa sikkert er det, at Danmark med den største Letthed kunde faa hurtigsejlsende Fartøjer, Krigsskibe, ud paa Havet, og den Ødelæggelse, som en saadan lille Magt vilde kunne gøre paa al engelsk Handel, inden et saadant Skib blev taget, er jo indlysende, og ligeledes, at den Risiko, som Englands Skibe derved løbe, vil føre en uhyre Mængde af engelsk Handel over paa neutrale Konkurrenters, f. Eks. Amerikas Skibsfart, og det tør siges, at som Følge af den uhyre Magt, som den mindste Stat saaledes ved Nutidens Skibe har faaet over for England gennem deres Handelsflaade, har gjort, at der i England er begyndt at høre sig meget betydelige Stemmer for, at England i egen Interesse burde arbejde hen imod det Formaal, som min Forespørgsel antyder. Hvorvidt et saadant Spørgsmaal kan tænkes fremsat i det engelske Parlament under de nuværende storpolitiske Begivenheder, er vel tvivlsomt, men at Stemningen er til Stede i den engelske Handelsverden og til Dels ogsaa i det engelske Parlament, turde være sikkert, og det synes indlysende, at den Magt, der har de fleste Handelsflaader paa Havet, ogsaa er den Magt, der er mest udsat for at lide Tab ved de Magtmidler, som Dampen og det nuværende Skyts har givet i Hænde hos selv den allermindste Magt.

Hvad jeg her har tilladt mig at udtale, er Spørgsmaalet i sin store Almindelighed. For Danmark har Sagen en ganske speciel Interesse. Der er ikke Spørgsmaal om, at Danmark til enhver Tid, under en hvilken som helst Krig, vil staa som neutral. Deri

ligge store Fordele; for det første, at vi ikke behøve at lægge stor Bægt paa vore Krigsmidler; men en anden Fordel er den, som ogsaa viste sig i Slutningen af forrige og i Begyndelsen af dette Aarhundrede, nemlig den, at den neutrale Magt har en ganske overordentlig stor Fordel ved at blive Bærer af de krigsførende Magters Handel for en stor Del, og det er indlysende, at Danmarks Velggenhed ved Nordgrænsen af en Stormagt som Tyskland, vil bringe os en særlig Fordel derved, at vort Land vil komme til at bære hele den tyffe Handel, naar Tyskland indvikles i Krig med en mægtig Magt, der er stærkere til Søs end det. Kommer Tyskland i en saadan Krig, hvor det kan se alle sine Havne blokerede saa vel ved Nordsøen som ved Østersøen, er det uensynligt, at hele Tysklands Handel og Forsyning vil gaa ad Slesvigste Baner til vore nærestjyeste Havne, hvorfra de under vort neutrale Flag kunne udsendes over alle Have. Det vil blive en overordentlig stor Fordel for os; men den vil betydelig svæktes, hvis ikke Parisdeklarationen opretholdes, at neutralt Flaag dækker fjendtligt Gods. Kunde vi komme til at faa gennemført, hvad jeg har tilladt mig her at henlede Opmærksomheden paa, at Privatejendom i Krigstid er fuldstændig sikret, saa vil Fordelen deraf for Danmark blive endnu større, idet nemlig samtidig med, at alle tyffe Havne ville blive blokerede, — og Blokaden vil under saadanne Omstændigheder blive endnu strengere ført, saaledes at det vilde forhindre ethvert Skib fra at løbe ud, — er det klart, at saa vidt muligt fra Krigens Begyndelse vil ethvert tyff Skib søge til vore Havne; hele den tyffe Handel vil gaa ad Jærnbannerne og gennem vore Havne og videre dels under tyff og dels under dansk Flag, og der vil ligge en overordentlig stor Sikkerhed for vort Lands Selvtændighed. Thi vi staa da for Tyskland som en høist vigtig neutral Nabostat, ved dets Nordgrænse, altsaa som neutralt uafhængigt Folk, paa den ene Side sikkrende Nordtyskland mod, at der fra den Side kan blive gjort fjendtlig Indfald over dets Grænse, og paa den anden Side sikkrende dets Handel, dets Skibsfart og dets Forbindelser fuld Frihed, kun med den lille Bekostning, det vil være at maatte sende deres Varer med Banerne til vore tyffste Havne. Enhver vil se, at selv om Tyskland kom i det Tilfælde nogen Sinde under en Krig at kunne ønske at erobre Sylland, saa vilde Tyskland ikke have saa stor Fordel af Sylland, der jo i saa Tilfælde som Del af Tyskland ikke alene maatte forsvares men ogsaa vilde blive blokeret, som det altid og